

לרוב, מציאת מילים היא לא דבר שמאתגר אותי.
אבל כשזה מגיע לסבא שלי – האיש הכל-כך ייחודי, מורכב וחד-פעמי – אני
מודה שאני מתקשה.

אנחנו נפרדים היום מסבא, בשיבה טובה, בגיל תשעים.
ובמקום להתמקד בעצב הפרידה, אני רוצה לבחור להביע תודה, ולהקדיש רגע
לחגוג חיים עשירים, מלאים ומשמעותיים – של דמות יוצאת דופן.

כמו רבים מהיהודים האירופאים בני דורו, גם לסבא הייתה התחלה לא פשוטה.
אבל דווקא אותה ההתחלה היא שאפשרה לו להפוך לאדם המורכב, המרתק
והמעורר השראה שאנחנו הכרנו ואהבנו.

לאורך כל חייו סבא לא הפסיק להילחם – על חייו, על עקרונותיו, על מה שחשוב
באמת.

לכאורה, העקשנות הזו יכלה להפוך אותו לאדם קשה. אבל בפועל – היא הייתה
עטופה ברוך, בחום וביכולת נדירה להפוך את הקשה ליפה.

מלאכת הצורפות שכל כך אהב היא מטפורה טובה לדמותו – לקחת מתכת קרה
וקשה, ולראות בה את הפוטנציאל למשהו עדין, נעים, ואסתטי.

כך גם אופיו: שילוב נדיר של חוזק ורוך, גבריות ונשיות, עקשנות ורגישות.
הוא האמין שדווקא מהמקומות הקשים אפשר לברוא יופי – והוא עשה את זה,
פעם אחר פעם.

זה לא סוד שהייתה לו עקשנות של שור וערכים יציבים כמו החומה הסינית.
אבל השילוב בין הנוקשות הערכית לבין הפתיחות המחשבתית הפך אותו לאדם
יוצא דופן – כזה שלא רק ניצח בוויכוחים, אלא גם הצליח לעצב את חייו ועולמו
בדרך מקורית, אמיצה, ובלתי מתפשרת.

מבחינתי – הוא תמיד היה ההגדרה ליצירתיות.
הוא פתר בעיות שנראו לאחרים בלתי פתירות, ובנה מכונות שעדיין עבדו
במפעל שנים אחרי שכבר סיים את עבודתו. ולעיתים אף מצא בעיות שאחרים
לא ידעו שיש צורך לתקן.

גם חוש האסתטיקה, הסגנון והטעם – היו חלק בלתי נפרד ממנו.
הוא אהב אוכל טוב, אופנה, תרבות, יין איכותי.
והאהבות שלו חלחלו לכולנו.

סבא הוריש לנו לא רק זיכרונות, אלא הון תרבותי של ממש.
המשפחה שהוא עיצב הפכה לשיקוף שלו: כולנו קצת עקשנים, כולנו יצירתיים,
ולטעמי כולנו צועדים בדרכים שונות בהן קיבלנו רוח גבית ממנו.

בא,

אני לא יודעת מי יגיד לי עכשיו:

"You look nice today, darling? גם אם הוא ראה אותי אתמול ונראיתי

בדיוק אותו הדבר

מי יזכיר לי להוסיף חצי ירח בציפורניים כדי שהמניקור יהיה אופנת?
ומי יאמר לסבתא שאין מספיק ברנדי בעוגה? ואני מאמינה שרבים מהחברים
והמשפחה יתגעגעו לשיחה השבועית שהייתה מתבצעת בדיוק של שעון
שוויצרי. אבל מה שאני כן יודעת זה שהגאוה שלך בי ובבני משפחתך תמשיך
ללוות אותי הרבה אחרי שהלכת ואני רוצה להודות לך האהבה והתמיכה
שהענקת לכולנו. אני יודעת שתמשיך לחיות בליבנו דרך הזיכרונות, דרך
הערכים, ותחומי העניין הרבים שהעברת אלינו.

סיון

